a Logg inn Bli abonnent

Foto: Ella M. Sundt

– Dette stedet er til for å deles

De gamle tømmerstuene på Husanvangen har sjel i veggene. Fra tunet er det noe vakkert å hvile øynene på i alle retninger. Natascha Jorde kjente det sterkt allerede den første gangen hun kom hit på besøk. Nå inviterer hun gjerne flere inn: – Jeg har ikke behov for å gå her oppe alene. Husanvangen må deles. Her er det godt å være, her finner folk roen.

Av Ella Margrete Sundt

Oppdatert: 18.05.26 10:12
Publisert: 16.05.26 02:00

Kopier

Og mange kommer for å bo i seterhusa. 800 meter over havet, med utsikt til Tronfjell, Alvdal Vestfjell og Sølnkletten, fem kilometer skogsbilvei eller to kilometer gange rett opp fra Gaiasenteret i Alvdal.

VELKOMMEN: De forrige eierne fikk laget et skilt som ønsker folk velkommen til tunet. Foto: Ella M. Sundt

Her er det solide tømmervegger under kraftige torvtak: Gammelstu fra 1700-tallet, Sivertstu fra 1800-tallet og Neristu, som har vært et gammelt poståpneri. I tillegg står ei vedbu øverst og et anneks nederst på den skrå eiendommen, og ei moderne badstu er bygd opp. Moderne fasiliteter ellers finnes ikke, men solcellestrøm, godt drikkevatn fra brønnen, utedo og bøttedusj er en del av konseptet. Setergrenda hviler fint i solhellinga, og nabosetrene holdes i hevd, med eller uten dyr.

Husanvangen var tidligere en av tre setrer under Husantunet i Alvdal. Her varte sommeren lengst, så buskapen kunne være her ut mot høsten.

Sterk opplevelse

Det har gått nesten seks år sia Natascha Jorde kjøpte Husanvangen.

– Hvordan fant du setra?

– Jeg var på kurs på Gaiasenteret for mange år sia. Dette var et turmål, slik fant jeg setertunet. Jeg ble kjent med folk og kom tilbake. På tur her igjen ble vi invitert inn. Da hadde jeg en sterk følelsesmessig opplevelse der jeg satt i Kvitstua. Tårene bare rant!

KVITSTUA: Da hun var på besøk i Kvitstua, fikk Natascha en sterk følelsesmessig opplevelse. Foto: Ella M. Sundt

Livet gikk videre. Natascha bodde på Nesodden og drev butikken på Nobels Fredssenter, holdt høy fart i hverdagen. Da hun 52 år gammel akkurat hadde tatt over kafeen ved fredssenteret, ble den utsatt for brann. Så kom koronapandemien.

– Jeg visste at alt kom til å endre seg. Jeg tenkte: «Hvordan ønsker jeg å endre livet mitt?»

Sønnen var blitt voksen, hun vurderte å selge huset sitt og bygge et nytt, rundt hus på Gaia.

– *Da* hørte jeg at setra her skulle selges. Hjertet begynte å banke!

Flere var interesserte i eiendommen, og det ble en prosess.

– Så ble det meg, altså, smiler hun. Natascha tok over som eier 1. oktober 2020.

Ting tar tid

– Opprinnelig tenkte jeg å satse på seterturisme med overnatting. Sivertstua appellerte til de yngre, og flere fra utlandet har bodd her. Jeg har testa ut ulike utleieplattformer, men har ikke truffet spikeren på hodet. Det blir for spesielt interesserte, medgir hun. Samtidig løfter hun fram samarbeidet med Urørt på Alvdal, der Husanvangen blant annet har vært med på et gruppeopplegg under navnet «Fra seter til spa».

Det første året brukte hun på å bli kjent med stedet. Med god hjelp gikk hun i gang med en massiv ryddeoperasjon. Flere ildsteder ble satt i stand og sikra.

Gammelstu var i overraskende bra stand, huset hadde stått tørt. Men på Sivertstu ligger tømmeret nesten helt ned på bakken.

LITT KRITISK: Håndverkere vurderer at det er litt kritisk for Sivertstu. Huset trenger bedre fundamentering. Foto: Ella M. Sundt

– Lokale håndverkere vurderer situasjonen for Sivertstu som litt kritisk, forklarer Natascha. Hun søker om tilskuddsmidler for å fundamentere huset på naturstein. Hun samarbeider med Rørosregionen Næringshage, og Alvdal næringsfond bidrar med midler til forretningsutvikling og forvaltningsplan. I åra framover er det aktuelt å søke flere instanser til noe av det omfattende arbeidet med resten av tunet.

– Jeg har lært at ting tar tid, sier hun ærlig.

– Har du angra noen gang?

– Nei, ikke angra. Men jeg har tatt en sjekk: Er det dette jeg vil? Og jeg har bestemt meg for å fortsette.

I løpet av den nesten seks åra har mye blitt gjort. Skritt for skritt har hun jobba for å ta vare på og utvikle eiendommen, ute og inne, med god hjelp. En nydelig bålplass med små benker er det første som møter dem som kommer hit med bil. I alt 12 gode sengeplasser står klare i de tre tømmerhusa og annekset. Hun dyrker poteter og grønnsaker i såkalte hügelbed, som er bygd opp slik at jorda beholder mye varme og fuktighet.

HÜGELBED: Bedet er bygd opp og isolert slik at jorda beholder mye varme og fuktighet. Foto: Ella M. Sundt

Disse kan utvikles til en fjellhage. Etter hvert kan en liten hønsegård bli en realitet.

Natascha Jorde bor på en hybel på Gaia. Så snart veien opp er framkommelig, drar hun opp til Husanvangen for å jobbe.

– Jeg er her veldig mye. Nyter stedet, men jeg jobber alltid når jeg er her, sier hun. I år starta sesongen rekordtidlig. Allerede 9. mai kom de første gjestene, en nederlandsk familie på fem.

Ekte og autentisk

Å tjene penger er ikke hovedmotivasjonen for 59-åringen. Hun har en kjærlighet til natur, til det ekte og autentiske. Det siste året har hun sett for seg at setertunet egner seg til kurs.

– Skrivekurs? Malekurs eller husflidskurs? undrer hun, og fortsetter:

– Retningslinjer for meg er natur, spiritualitet, kreativitet og fellesskap. Vi hadde en gruppesamling med ti mennesker her en gang. En av oppgavene var å gå rundt i stillhet. Folk var over alt! Det er dette jeg vil, det må jo bare deles! Og et meditasjonskurs – det kan ikke finnes noe bedre sted! Jeg vil at flere skal finne sin indre og autentiske kraft, folk må få finne ut hva naturen gjør med oss! ivrer hun.

HUSANVANGEN: Det autentiske setertunet med tømmerhus fra 1700- og 1800-tallet ligger fint til i solhellinga, 800 meter over havet. Foto: Ella M. Sundt

Natascha har bakgrunn som homøopat og akupunktør. I tillegg er hun blitt en ivrig sanker. Dermed kan hun holde kurs, i tillegg til å legge til rette for andre kursledere. Den ene delen av Sivertstu er tenkt gjort om til et samlingsrom allerede denne sesongen.

– Dette er kanskje oppgaven min nå, å finne ut om det er hold i tankene mine, filosoferer hun.

Ett kurs er iallfall avtalt: Kunstner Jeanette Leine leide Sivertstu i fjor. I sommer kommer hun tilbake til Husanvangen for å holde malekurs.

– Noen kommer som leietakere og drar som venner, reflekterer innehaveren.

Hun setter seg på en benk ved den nye, sirkelrunde bålplassen. Ser drømmende utover og har opplevelsene fra flere lune augustkvelder friskt i minne:

NY BÅLPLASS: Bål er livgivende, sier Natascha Jorde, her i selskap med sin firbente Khan. Hun har allerede hatt noen fine opplevelser rundt den nye, sirkelrunde bålplassen øverst på tunet. Foto: Ella M. Sundt

– Jeg fikk noen kveldsstunder her i fjor, med skumring og stjernehimmel. Bål er naturkraft. Det er livgivende!

Temaer i artikkelen
Følg det du er interessert i, og finn artiklene på **For deg**

Alvdal + Følg

Næringsliv + Følg

Seter Tømmerhus Turister Opplevelser Kurs

Kommentarer til denne saken

Eldste Nyeste Populære

Debattregler Logg inn

Flere saker

IPRNØ om Unicare: – Anbudsprosessen bærer preg av å ha blitt en skrivebordsøvelse

ANNONSE